

**SCHRIFTELIJKE VRAAG**

nr. 135  
van **ANDRIES GRYFFROY**  
datum: 22 februari 2019

---

aan **LYDIA PEETERS**  
VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN EN ENERGIE

---

*Opstalvergoedingen windenergie - Uniforme berekening*

De Vlaamse overheid en haar verzelfstandigde agentschappen beschikken over tal van terreinen en gebouwen die mogelijkheden bieden voor zon, wind en andere vormen van hernieuwbare energie. Elk agentschap hanteert een eigen rekenmethodiek om vergoedingen te vragen. We stellen vast dat er een discrepantie bestaat tussen de berekeningsmethode voor de onrendabele top van een groenestroominvestering door het Vlaams Energieagentschap (VEA) en de vergoedingen die door de Vlaamse verzelfstandigde agentschappen worden gevraagd.

Voormalig bevoegd minister Tommelein gaf eerder aan dat hij samen met zijn collega's Weyts (gebouwen en gronden onder Mobiliteit en Openbare Werken), Homans (overheidsgebouwen) en Schauvliege (gebouwen en gronden onder beleidsdomein Omgeving) zou overleggen om tot een transparante, eenduidige en billijke bepaling te komen voor de vergoeding van opstalrechten.

Nu vraagt iedere entiteit overal dezelfde opstalvergoeding ongeacht het potentieel van het perceel. In Nederland pakt men dit totaal anders aan. Daar werkt men met een vergoeding per opgewekt MWh. De ligging of het project zijn daar niet van belang voor het bepalen van de vergoeding. Tijdens de commissie Energie van 22 november 2017 legde ik dit reeds voor aan minister Tommelein en hij gaf toen aan dit verder te zullen onderzoeken.

1. Wat is de stand van zaken van het overleg van de minister met de collega's om tot een transparante, eenduidige en billijke bepaling te komen voor de vergoeding van opstalrechten? Welke doelstellingen worden vooropgesteld en wat is de timing om deze te realiseren?
2. Wat is het resultaat van het onderzoek om voor de eigen gronden een vaste vergoeding per opgewekt MWh vast te leggen?

**ANTWOORD**

op vraag nr. 135 van 22 februari 2019

van **ANDRIES GRYFFROY**

---

1. Met het Windplan 2020 hebben we voor Vlaanderen een grote ambitie inzake de uitbouw van grootschalige windturbines op land vastgelegd. Geschikte gronden in het bezit van de Vlaamse overheid spelen dan ook een rol in het uitbouwen van dit potentieel en zullen dit in de toekomst, ook vanuit de voorbeeldrol die de overheid heeft, blijven doen.

Wat betreft de analyse van de huidige situatie blijkt alvast duidelijk dat de windturbines die momenteel operationeel zijn op overheidsgronden, voor het overgrote deel staan op gronden die in eigendom of beheer zijn van het departement dan wel de agentschappen binnen het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken.

Mijn voorganger heeft in het voorjaar van 2018 aan ministers Homans, Weyts en Schauvliege een brief gestuurd met de uitnodiging om samen te werken aan een uniforme regeling wat betreft opstalrechten op gronden in bezit of beheer van de Vlaamse overheid. Enkel minister Schauvliege heeft hier positief op gereageerd. Minister Homans koppelde een eventuele samenwerking aan het invoeren van een windcorrectiefactor, binnen de Vlaamse Regering was echter al eerder beslist dat dit niet ingevoerd zou worden voor 2021. Mijn voorganger had reeds aangegeven dat het komen tot dergelijke uniforme regeling geen prioriteit is voor het beleidsveld energie. Het terugkomen op eerder gemaakte afspraken wordt namelijk niet opportuun geacht.

Het Vlaams Energieagentschap werkt echter wel samen met het departement MOW en op dit moment verzamelen en analyseren deze entiteiten de gegevens over verleende rechten van opstal en concessies op de gronden binnen dit beleidsdomein.

Ik verwacht om dit voorjaar een eindoverzicht te hebben over de huidige aanpak binnen deze verschillende diensten rond het bepalen van vergoedingen voor het gebruik van gronden in eigendom van de overheid, op basis waarvan we een voorstel kunnen opmaken om daar waar nodig te komen tot marktconforme en meer uniforme bepaling van deze vergoeding.

2. In wezen wordt een gelijkaardige aanpak als het IBO Grondvergoedingen voor Energievoorzieningen uit Nederland gevolgd, waar onze Nederlandse collega's vooreerst de as-is situatie in beeld proberen te krijgen om dan op basis van de voor- en nadelen van alternatieven uiteindelijk te komen tot een voorstel van aanpak. Momenteel is daar het eindresultaat nog niet van gekend, een concrete onderzoekstudie werd daarom ook nog niet besteld.

In de onrendabele toppenberekening wordt vandaag al maximaal 5000 € in rekening gebracht als opstalvergoeding. Dit werd zo voorzien om te vermijden dat er een opbod zou komen van steeds hogere opstalvergoedingen die dan de steunkosten zouden opdrijven. In het verlenen van steun wordt m.a.w. rekening gehouden met maximaal 5.000 euro opstalvergoeding.